Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

hendenda. iudicatū aliqd inferet. quō id ex his loc
maxime firmat. Iande ex qui iudicart simil iudi
ne ea rei q de agit ad eam rē q de iudicatū ē. ꝗ cōme
morando ñ m ñ ē reprehensum iudicū ab omib;
approbatū ꝗ demonstrando difficilē ꝗ mar fuisse id iudi
catū qd ad iudicandū afferat. q id qd insterc. Contrius
locis. si res aut ūa aut ūi similis pmutat infirmari
oportebit. Atq; erit obseruandū diligēt. ne nuch ad
id qd agat pnt eat id qd iudicatū sit. Et iudicū est
an ea res pferat in q stit offensiū. ut de ipso q iudica
ret iudicū fieri iuberet. Oport aut ant adiūtē. an
cū alia stit multa iudicata. solutariū aliqd aut rariū
iudicatū afferat. Ha his reb auctoritas iudicati ma
xime pot infirmari. atq; ea q quasi pbabilia sumū
tur. ad hc modū reptari oportebit. Que ū sicuti ne
cessaria dicent ea si forte immutabunt m necessaria argu
mentōē. neq; erunt huiūmodi. sic reprehendent. pmū
oplexio q utrū ocesserit deb ꝗ tollere. Si uera ē numq
reprehendet. Si n falsa. duob modis. aut ꝗusione. aut al
teri par us infirmatione. Confusione hi m. Ha si uet.
qd ei accusas q ē pb. Si iuuecundū animi ingenuū
possid. qd ei accusel q id parui audiri estimet. Hic
siue ueri dixis siue ñ ueri. ocedendū hoc putat. ut
negles ē accusandū. Qd cū ꝗusione sic reprehendit. Immo